

Свѣтулка

СПИСАНИЕ ЗА ДѢЦА

книжка II.

СОФИЯ, ФЕВРУАРИ 1921.

ГОДИНА XVI.

Върла зима пиръ пирува

Върла зима пиръ пирува,
Снѣженъ вихъръ ѝ слугува,
Отдѣсно ѝ воинъ стари:
Зълъ Декември бѣлобради,
Отлѣво ѝ Януари —
Мустакъ дърпа, брада глади.
Малъкъ-Сѣчко до вратата
Чака мѣсто на софрата.
Зима зла го не покани,
Малъкъ-Сѣчко се закани:
„Ахъ, умразнице проклета,
Вихъръ другъ ще ти зашета!“
Дрѣпна златъ ключъ отъ стѣната,
Па отиде вдѣнъ гората,
Порти сребърни разтвори,
На Долняка пжтъ отвори.
Въ пещерата, въ полумрака
Мигомъ зафуча Долняка,
Припна вѣнъ и се понесе,
Топълъ дѣхъ навредъ разнесе,
Заразтапя ледоветѣ,
Снѣговетѣ вредъ помете,
Стигна зимата въ полето,
Па изсмѣ ѝ се въ лицето:
„Тѣй, проклетке, ти се пада,
Така милва пролѣтъ млада!“

Ранъ-Босилекъ